14. Jaar, Nr. 17. -- 's HERTOGENBOSCH. -- DINGSDAG, 8 Februarij, 1842.

DE NOORD-BRABANDER.

Staat- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTS-PRIJS
Voor de Stad, ƒ 12 -
Franco per post, » 14 -

DICERE VERUM QUID VETAT?
HORATIUS.

(Verschijnende driemalen ter week; Dingsdag, Donderdag en Zaturdag)

ADVERTENTIËN:
15 cent de regel
behalve 35 cent zegel.

KERKELIJKE STAAT.

ROME 15. Januarij. De Kardinaal Ferretti heeft zijn ontslag gevraagd. Hij doet afstand van het Aartsbisdom van Fermo; de Kardinaal Angelis, Bisschop van Montefiascone, heeft hem in dit Aartsbisdom opgevolgd. —

— Het feest van den *Stoel van St. Petrus te Rome* is laatstleden Dingsdag, in de basiliek van het Vatikaan op eene plegtige wijze gevierd: Zijne Heiligheid was bij de Pontificale Mis tegenwoordig, welke door den Kardinaal Mezzofanti werd opgedragen. Na het evangelie, werd er eene plegtige redevoering gehouden tot lof des St. Pieters Stoel door Pascal Badin van Feramo, dokter in de Theologie en lid der Kerkelijke Akademie in het Koningrijk Napels. —

DUITSCHLAND.

WEIMAR, 29 Jan. Ter gelegenheid der verloving van onzen erfgroothertog Karel Alexander August Jan met de prinses Maria Sophia, dochter van den koning der Nederlanden, zijn eergisteren de plegtige gelukwenschingen ten hove aangenomen. De heden uitgegeven Weimarsche Courant heeft deze blijde tijding eindelijk algemeen en officieel aan het publiek kenbaar gemaakt. Heden avond is de vorstelijke prins met zijne verhevene ouders in den schouwburg verschenen, waar de Barbier van Sevilla werd vertoond en werden die vorstelijke personen buitengewoon geestdriftig begroet, waarmede het auditorium deszelfs deelneming in deze verblijdende gebeurtenis wilde te kennen geven. Gisteren is de landdag gesloten geworden. Al de leden waren dien dag aan den disch des groothertogs genoodigd, als wanneer, hetgeen nog nimmer is gebeurd, door den baron Riedesel v. Eisenbach eene hartelijke, liberale toast op het voortdurend bestaan der constitutie en op het welzijn der groothertogelijke familie werd ingesteld en verscheiden daaraan passende feestdronken door andere gasten werden voorgedragen. Voorwaar een heilspellend teeken van eendragt tusschen den vorst en de voor het welzijn des lands wakende vertegenwoordigers. Wij vernemen mede uit goede bron, dat de toelage van 15,000 rth., welke de thans naar hunne haardsteden teruggekeerde standen aan den Erfgroothertog ter gelegenheid van zijn aanstaand huwelijk hebben aangeboden, zoowel door zijne ouders als door hem, onder dankbare erkenning, is afgewezen, met de bijvoeging, *dat men deze som tot volstrekt noodige uitgaven moest besteden!* Voorwaar een nieuwe edele trek van vorstelijke gezindheid.

(*Handelsb.*)

—Men leest in de *Gazette d' Elberfeld*:

De geestelijkheid van Silesie heeft van Rome de tijding ontvangen, dat de nog hangende godsdienstgeschillen met Pruissen weldra zullen eindigen, zoo als dit reeds tot algemeene vreugde met de Keulsche zaken heeft plaats gehad, en dat de ledige bisschopszetels spoedig van eenen Bisschop zullen voorzien zijn. Men gelooft dat de Heer Arnoldi tot den Bisschoppelijken zetel van Trier en niet tot dien van Spiers zal worden benoemd.

ZWITSERLAND.

Men schrijft uit Zwitserland:

Men herinnert zich nog dat de Nuntius bij gelegenheid van de afschaffing van een klooster aan het gouvernement van het kanton Tessin eene schriftelijke verklaring deswegens heeft gezonden. Om den Katholijken te toonen hoezeer de radicale partij zich aan de tusschenkomst van den Nuntius stoort, heeft de hooge raad van dit kanton acht dagen na de ontvangst dezer apostolieke missive, bekend gemaakt, dat alle leden der godsdienstige corporatien, die niet tot het kanton behooren, zich voor den Raad van State zouden vertoonen, en dat deze raad zou gemagtigd worden, om hen uit het kanton te bannen of er in toe te laten; naar hun goeddunken.

IERLAND.

— Den 26 dezer heeft te Cork en in vele andere plaatsen van Ierland een zware storm gewoed, door welken verscheiden huizen geheel vernield en eenige menschen omgekomen zijn, terwijl ook een aantal schepen op de kusten is vergaan en andere zwaar beschadigd zijn geworden.

ENGELAND.

Londen 1 Februarij. Gisteren avond is een kabinetsraad in het Foreign-Office gehouden; dezelve heeft drie uren geduurd, en bij die gelegenheid heeft de Hertog van Buckingham, geheimzegelbewaarder zijne demissie genomen. De aanleiding tot deze demissie is het verschil van begrip, die tusschen den eersten lord der schatkamer en den edelen hertog bestond, omtrent de in te voeren wijzigingen betrekkelijk de wetgeving op de granen, eene wijziging tot welker aanneming al de andere leden van het kabinet het eens waren. De *Morning Post* zegt bij het aankondigen dezer tijding, dat de Hertog van Buckingham den vriend van het kabinet zal blijven, en dat hij hetzelve hij het Parlement zal ondersteunen. Hetzelfde dagblad voegt er nog bij dat het waarschijnlijk is, dat de Hertog van Bunbugh den Hertog van Buckingham als geheimzegelbewaarder zal opvolgen.

— De Amerikaansche Dagbladen spreken van een proces waarin de Heer Sibloij als advokaat van eenen beschuldigde, gedurende *negen uren* zonder tusschenpozing gesproken heeft, en dat zijne stem, na den afloop van het pleiten, nog even helder en welluidend was als bij het begin. De Amerikaansche Dagbladen vragen met een regtvaardig gevoel van hoogmoed of er zulke sterke advokaten in Europa zijn! —

— De berigten uit New-York, van den 9 Januarij, melden eene tijding, welke niet zonder gewigt is. Eenige der voornaamste beambten van de Vereenigde Staten-Bank zijn in hechtenis genomen en zullen ten criminele vervolgd worden, als willens en wetens te hebben bijgedragen tot den val dier inrigting.

— De Hertog van Cleveland, uit een beroemd geslacht gesproten en aan verscheiden aanzienlijke familien vermaagschapt, is in den ouderdom van vijf en zeventig jaren overleden. Volgens de uitvoerige dagblad-artikelen, zijner nagedachtenis gewijd, schijnt hij zijne grootste persoonlijke vermaardheid aan zijne vroegere zucht voor de jagt en aan het onderhouden van eene talrijke menigte paarden en honden te danken te hebben!!!..

— Londen 3 Febr. H. M. de Koningin heeft heden in persoon de zitting van het parlement geopend. De Koning van Pruissen zat aan de regterzijde van den troon, Prins Albert aan de linkerzijde.

In de redevoering, die H. M. voorlas, werd gewaagd van verandering der graanwetten, en uitbreiding van het Kiezersregt.

— Men leest in de *Morning-Chronicle*:

» Een correspondent meldt ons dat een groot getal geestelijken hunne ontevredenheid uitdrukken, dat de Koning van Pruissen tot Peter van den Prins van Wallis is verkozen.

Wij weten dat de regtzinnigheid des geloofs van den Koning van Pruissen in twijfel werd getrokken, en er beslist is, dat er geene genoegzame redenen bestonden, om hem als lid der Engelsche kerk te erkennen."

Wij begrijpen deze gevoeligheid der Anglikaansche geestelijkheid; want het is zeker, dat de Godsdienst waarvan Z. M. de Koning van Pruissen het hoofd is, in het geheel niet overeenkomt met die van H. M. de Koningin van Engeland; maar is het niet natuurlijk, dat de Opperhoofden eener godsdienst van stadt elkander onderling vergunningen en beleefdheden toestaan, ten koste van het geloof dat zij verordenen, en de gewetens die zij beheerschen? (*l' Univers.*)

— Wij vinden in de Engelsche dagbladen de volgende tijdingen:

Mgr. Griffith, geboortig van Limmerick, en Katholijk Bisschop van de Kaap de goede Hoop, heeft in dit land twee nieuwe ... en de andere te Grahanes-Town, onder die van den abt Murphey. Mgr. Griffith breidt langzamerhand zijne missie uit tot het land der Kaffers en Hottentotten.

– Toen Mgr. Polding Katholijk Bisschop van Australie, te Sidney in 1835 aanlandde, waren er in dit land slechts zes priesters; thans zijn er 28. Nog niet lang geleden kwamen er zusters van liefde bij, stichtten een huis te Paramatta, en droegen hunne eerste zorg voor de vrouwen, die in de gevangenis zaten, welke zulk eene gelukkige uitwerking had, dat onder deze ongelukkige schepsels, die men tot nu toe onverbeterlijk geoordeeld had, reeds 60 alle zondagen de H. Communie ontvangen.

Thans is een ander klooster te Sidney gesticht voor de opvoeding van jonge dochters. Negen Kapellen zijn in dit uitgestrekt diocees gebouwd geworden. Docter Polding zegt, dat in het laatste jaar 250 Protestanten tot het geloof der Katholijke kerk zijn overgegaan.

— Men las eenige dagen geleden in de *Times*:

» Springfield-House (Sontampton) het prachtig verblijf van den Heer Kenelm Digby, is een prooi der vlammen geworden; de brand werd des nachts ten twee ure door eene dienstbode ontdekt, die zich door een venster gered, en het huisgezin heeft doen ontwaken. De bewoners hadden al hunnen tijd noodig om zich te redden. De Heer Digby is een rijk en geleerd Gentleman van de Roomsch Katholijke godsdienst. Men vreest, dat het vuur, behalve zijne boeken, ook vele handschriften, van groote waarde zal vernield hebben.

Nadat dit voorval door de *Times* is kenbaar gemaakt, heeft de beroemde schrijver van *Mores Catholici*, aan een ander blad van Londen eenen ... brief gezonden, waarin hij zijne talrijke vrienden gerust stelt, en eenige omstandigheden nopens den brand meêdeelt:

„ Wij hebben, zegt de Heer Digby, al het porselein, al onze dameskleederen en die onzer dienstboden verloren, zonder dat het mogelijk geweest is een enkel paar schoenen te behouden. Al mijne boeken, manuscripten, teekeningen, platen en schilderijen, alsmede eene verzameling van gedenkpenningen, ... en familie-oudheden zijn door de vlammen vernield. ...

Heilige Vaten en versierselen van de kapel zijn alleen bewaard gebleven.

Wij kunnen ons van deze droevige gebeurtenis geene verklaring geven. Alle vuren waren zorgvuldig uitgedoofd, toen het huisgezin zich ter rust begaf. Wij vreezen, dat dit het werk van eenen brandstichter zal zijn; het gerucht wil dat de godsdienstige dweeperij er niet vreemd aan is. Zeker is het, dat er op Zondag in eene Protestantsche kapel van onze stad eene woedende preek heeft plaats gehad. en dat de redenaar, over de bekeering van den Heer Sibthorp sprekende, heeft gezegd dat de *afvallige* verdiende *verbrand te worden*. Uit hetgeen mij de politie berigt, ben ik overtuigd, zegt de Heer Digby in een *Post-Scriptum*, dat de brand niet door een ongeluk is ontstaan."

De brieven van onze vrienden uit Engeland verhalen ons eenige bijzonderheden van deze treurige gebeurtenis, welke geene enkele twijfel wegens de oorzaak van den brand overlaten. De Heer Sibthorp had twee dagen bij den Heer Digby doorgebragt; eerst den dag voor dat de brand plaats had, heeft hij het kasteel verlaten, waar men ongetwijfeld had gedacht, dat hij nog was. Niet alleen dweepzieke predikanten hadden de wraak der Protestanten tegen den Heer Sibthorp aangehitst; maar men had zelfs in het openbaar met deze misdaad gedreigd, waarvan de Heer Dighby het slagtoffer is geworden.

Ziehier hetgeen men deswegens in de *Punch's Almanach* voor 1842 leest:

Maandag, 3 Januarij,

ILLUMINATIE BIJ SIBTHORP.

In den nacht van maandag, 3 Januarij, op Dingsdag heeft de brand plaats gehad.

Met genoegen voegen wij hierbij, dat het elfde en laatste deel van het werk ***Mores catholici*** sinds eenigen tijd ter pers was, en dat de schrijver dit verlies dus niet heeft te betreuren. Het is bekend, dat de diepe studien, de opregtheid des harten van den Heer Dighby, de oorzaken zijn geweest waarom hij het Protestantismus heeft verlaten, en dat zijn naam thans een der beroemdste van het Katholijke gedeelte van Engeland geworden is.

PORTUGAL.

Het voornaamste wat in de Lissabonsche brieven [illegible] Chartisten, aangevoerd door Costa Cabral, om de charter van don Pedro te Oporto te doen uitroepen. Hoewel die poging op de standvastigheid van den militairen gouverneur, baron Santa Maria, schipbreuk geleden had, was daardoor echter de bezorgdheid der Ministers, die buitendien moeite hebben om zich staande te houden, niet weinig vermeerderd.

FRANKRIJK.

PARIJS 2 Februarij.

De minister van financien heeft het ontwerp voor het budget van 1843 met de verklaring der beweegredenen aangeboden. Dit document is zeer geruststellend, het toont dat onze toestand in orde komt. Toen het tegenwoordig ministerie aankwam, bedroeg het deficit meer dan honderd millioenen, thans wordt hetzelve slechts op 28 millioen geschat.

— De raad der ministers heeft zich den 1. Februarij bij het ministerie van oorlog vereenigd, onder het voorzitterschap van den Maarschalk Hertog van Dalmatie, wiens gezondheid aanmerkelijk verbeterd is.

— De Heer de Lamennais zal Parijs verlaten en te Lorient gaan wonen.

— Men spreekt van eene nieuwe zeereis, welke de Prins van Joinville tegen het einde van maart zou aanvangen, met oogmerk om Pondichery te bezoeken en de Chinesche Zeeën te doorkruisen.

— In de zitting van 3 Feb. had in de Kamers der Gedeputeerden een belangrijk voorval plaats. De Heer Dussolier had bij de debatten over het adres, het ministerie beschuldigd 500 fr aan een bureau van weldadigheid gezonden te hebben, omdat de stedelijke raad dier plaats voor de opschrijving der belastingschuldige voorwerpen had gestemd. Diezelfde Heer kwam thans verklaren, dat zijn geweten hem oplegt, die beschuldiging te herroepen; er bij voegende dat hij na eene dusdanige verergernis zich verpligt gevoelde zijne demissie te nemen.

BELGIE.

BRUSSEL 5 Febr. Heden morgen, even na 8 uren, is Z. M. de Koning van Pruissen te Ostende aan wal gestapt; en om 10 uren vertrokken naar Laeken, alwaar Z. M. een prachtig dejeuner vindt.

BRUSSEL 6 Februarij. Gisteren had hier een treurig voorval plaats. De Generaal Buzen, Minister van Oorlog, heeft zich voor het hoofd geschoten. Men zegt, ten gevolge van lasterende brochures, welke men onder het anonijm, menigvuldig onder het leger verspreid had, en welke door de *Patriote-Belge* in hare kolommen werden opgenomen.

NEDERLAND.

— Bij Koninklijk besluit van 1 dezer N°. 49 is aan den Heer Pieter Huidekoper, Burgemeester der Stad Amsterdam, op deszelfs daartoe gedaan verzoek, eervol ontslag verleend als lid van de Tweede Kamer der Staten Generaal. (*Handelsb.*)

— De Heer Rochussen is naar Londen vertrokken naar men zegt met den last om Z. M. den Koning van Pruissen over te halen, om hoogstdeszelfs terugreis over Holland te nemen.

'sGRAVENHAGE den 4 februarij.

Gisteren heeft Z. Exc de vice-president van den Raad van State, baron van Doorn, een diner gegeven aan de leden van den Staatsraad, hetwelk met de tegenwoordigheid van Z. M. den Koning en Z. K. H. den Prins van Oranje is vereerd geworden.

— ST. MICHIELS GESTEL 4. Februarij. Heden had hier een droevig ongeluk plaats. Op den huize kleine Ruwenberg, waar het etablissement der zijdeteelt onder directie van den heer Berail, gevestigd is, ontstond een brand, welke, na de korte oogenblikken, dat men dien ontdekt had, zoo spoedig toenam, dat er aan geene redding te denken viel; genoegzaam alle meubilaire goederen, met al wat tot het etablissement behoort is een prooi der vlammen geworden. Door de spoedig aangebragte en doelmatig aangewende hulp, zijn de aangrenzende nederhuizingen behouden gebleven. Men verneemt dat alles geassureerd was.

— BREDA 6 Jan. Gister avond is Z. M. de Koning van Pruissen kort na 10 uren in onze stad gearriveerd, en aan het hôtel des Flandres afgestapt. Hoogstdesz. scheen zoo niet onpasselijk, dan toch zoo vermoeid, dat niemand bij Z. M. is toegelaten, en de geprojecteerde Serenade der muzijkanten van het in garnizoen liggende 4e regement infanterie is gestaakt moeten worden. Heden morgen half elf is Z. M. na den Moerdijk vertrokken, na een kort onderhoud gehad te hebben met den Luit. gen. Schuurman, Zijne Exc. den gouverneur der Provincie, den generaal van Limburg Stirum; die [illegible] begeleid hebben.

LOON-OP-ZAND, 2 Februarij. Men heeft het verlies te betreuren van jonge lieden, genaamd Gerardus van Belsen, oud 14 jaren, zoon eener weduwe, en Adriaan van Breugel, oud 15 jaren, laatstgemelde onder Waalwijk woonachtig. A. van Breugel, die, even als zijn makker, op schaatsen reed, was door het ijs gevallen, en van Belsen, hem een stokje willende toereiken, is toen mede onder het ijs geschoten, en beiden zijn verdronken.

HENRICUS DEN DUBBELDEN,

Administrator Apostolicus

VAN HET VOORMALIG BISDOM

van

's H E R T O G E N B O S C H,

AAN ZIJNE ONDERHOORIGE GELOOFSGENOOTEN,

Zaligheid in den Heer!

Het is om de overgroote waarde uwer zielen, uit belangstelling in uwe eenige hoogst gewigtige zaak op aarde, in uwe zaligheid, B. G. dat onze Moeder de H. Kerk gedurende het jaar, doch voornamelijk ter gelegenheid van de veertigdaagsche Vaste al hare zorgen aanwendt, om u tot boetvaardigheid, gebed en goede werken aan te sporen; daardoor uwe zielen, die zoo kostbaar zijn in de oogen van God, van de vlekken der zonde te reinigen en voor het Paaschfeest, en voor hare eeuwige bestemming te heiligen.

Het is in dien geest der Kerk, om dezelfde reden, en tot hetzelfde oogmerk, dat wij, ons vereenigende met uwe Herders, telken jare onze vermaningen tot u gerigt hebben. En zeker, indien wij de kostbaarheid, den prijs uwer zielen in overweging nemen, dan zien wij, dat daartegen geene zorgen, geene moeite, geene opofferingen kunnen opwegen, maar dan blijkt daaruit tevens hoe dwaas, vermetel en strafschuldig zij handelen, die alles behalve de belangen hunner ziel en zaligheid behartigen en betrachten.

O! konden wij u allen van deze groote waarheid eens wel doordringen! konden wij u eens wel doen bevroeden hoe veel er aan de zaligheid ook van ééne ziel, en van de uwe in het bijzonder, gelegen ligt: geen twijfel of gij zoudet haar eeuwig lot in dezen tijd van bekeering, in *deze dagen van zaligheid* voor zoo veel in u is, in veiligheid stellen, en datzelfde geestelijke heil bij anderen trachten te bevorderen.

Immers hoedanig is toch wel de waarde onzer zielen? Raadpleegt, B. G. uw heilig Geloof, en dat zal u zeggen dat de mensch, als het edelste schepsel op aarde, slechts *een weinig minder dan de Engelen, van God geschapen is naar zijn eigen beeld en gelijkenis*: begaafd met verstand en vrijen wil om zijnen Schepper te kennen, te beminnen en getrouwelijk te dienen: dat zal u zeggen, dat de mensch, met eenen onsterfelijken geest bezield, bestemd is, niet voor deze aarde, wien goederen, eer en genot te nietig zijn om zijne ziel te verzadigen; maar voor een oneindig geluk en het bezit van God zelven: *ons hart is ongedurig*, zegt de H. AUGUSTINUS, *tot dat het in U, o God, zijne rust vinde!* — dat zal u zeggen, dat zelfs al het overige op deze wereld geschapen is ten dienste van den mensch, dat is opdat hij hetzelve slechts als zoo vele middelen zoude bezigen, om zijne eeuwige zaligheid te bereiken. Eindelijk dat H. Geloof zal u zeggen (en moge deze bemerking u de waarde uwer zielen vooral doen kennen)! dat, wanneer de mensch om de zonde dit regt op zijn eeuwig erfdeel verloren had en een slaaf des duivels was geworden, Hij, *die in de gedaante Gods was en het zich geen roof achtte aan God gelijk te zijn*, JESUS CHRISTUS, de eeuwige Zoon des Vaders, God van alle eeuwigheid *om ons menschen en om onze zaligheid uit den Hemel is nedergedaald*, zich heeft *vernederd, ja vernietigd*, zoo als de Apostel zich uitdrukt, de gedaante van eenen slaaf aannemende, voor ons is geboren in den stal van *Bethlehem*; dat Hij drie en dertig jaren op aarde heeft gewandeld om door zijn voorbeeld en zijne leering den weg des Hemels te toonen; dat Hij daartoe eene zigtbare Kerk, gevestigd op de rots van PETRUS heeft ingesteld, en in dezelve zijne H. H. Sacramenten en andere middelen van zaligheid heeft nagelaten; tot dat Hij als een *man van smarten* in de wreedste pijnen op een schandig kruishout zijn bloed en leven heeft ten beste gegeven..... Ziedaar B. G. *zoo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijnen eenigen Zoon niet heeft gespaard.* Zoo dierbaar heeft JESUS uwe zielen geschat, dat Hij dezelve *verlost en gekocht heeft, niet door bederfelijk goud of zilver; maar door zijn dierbaar bloed.* Te [illegible] de Apostel dat *gij gekocht zijt voor eenen grooten* onwaardeerbaren *prijs*; voor eenen prijs, die zoo als de H. ALPHONSUS DE LIGUORIO met een' Kerkvader opmerkt, *de waarde onzer zielen, op zekeren zin met God gelijk stelt*, aangezien om deze zalig te maken JESUS CHRISTUS, God en mensch zich zelven heeft overgeleverd. En, denkt niet, B. G. dat deze redenering doorgaat alleen dan, als er sprake is van de verlossing van het gansche menschdom: neen de Apostel leert ons dat JESUS CHRISTUS elk van ons dien prijs heeft waardig geacht: *Hij heeft mij bemind*, zegt hij (en zoo mag een ieder voor zich zelven zeggen): *Hij heeft mij bemind en zich* VOOR MIJ *geleverd*; de minste ook onder ons is, volgens de verklaring van denzelfden Apostel *een broeder voor wien* CHRISTUS *gestorven is, pro quo* CHRISTUS *mortuus est.*

Er is dan gewis niets op aarde dat bij de kostbaarheid van ééne ziel kan vergeleken worden: Ja *de geheele wereld te zamen*, zegt de H. CHRYSOSTOMUS en na hem de H. BERNARDUS, kan *de waarde van ééne enkele ziel niet halen*; en inderdaad, *wat baat het den mensch* (zoo spreekt de eeuwige Waarheid zelve), *dat hij de geheele wereld wint, maar zijne ziel verliest?* of *wat vergoeding zal de mensch voor zijne ziel geven?* wat baat het hem met den rijke, van welken het H. Evangelie gewaagt, vele goederen vergaderd, in trotschheid en overdaad, in weelde en wellusten zijne dagen doorgebragt te hebben; konde hij op den nacht dat zijne ziel van hem zal geëischt worden, ook eene geheele wereld met al hare schatten aanbieden; er is, naar de uitspraak des Zaligmakers, in dit alles geene vergoeding voor zijne ziel denkbaar: is deze, is de zaligheid verloren, alles is voor den mensch, voor altijd verloren! — integendeel wat kan het hem hinderen, hoe ongelukkig hij overigens voor de wereld, hoe jammervol zijn toestand zijn moge, ware hij ook gelijk aan dien van den armen LAZARUS; is zijne ziel, zijne zaligheid, de prijs van JESUS Bloed behouden, hij bezit meer dan al de rijkdommen der aarde, zijn geluk is onschatbaar, omdat het oneindig is.

Is dit zoo, B. G. is de ziel van den mensch van

eene zoo oneindige waarde, hoe onbegrijpelijk ligtzinnig, hoe beweenlijk dan toch is de handelwijze van den zondaar, die zijne ééne, onsterfelijke, oneindig dierbare ziel voor eene nietigheid verpandt! die dezelve zoo roekeloos aan eenen eeuwigen ondergang prijs geeft, voor een weinig onregtvaardig goed dat hij bezit of najaagt: voor een punt van eer, voor eene gekwetste eigenliefde, waarover hij zich aan haat of wraakzucht overgeeft; voor eenen drift van dronkenschap of ingebeelden wellust van eenen oogenblik!... Ach! hoe bewaarheidt hij daardoor het gezegde eens H. Vaders: dat de zondaar het behoud zijner ziel minder acht dan de duivel zelf, die gaarne al de koningrijken der aarde (zoo als hij die den Zaligmaker aanbood) voor ééne ziel zoude willen opofferen, en daarom onvergelijkelijk meer uit is, en *als een brieschende leeuw rondloopt*, om haar te verslinden, dan wij om haar gelukkig, heilig te maken.

Is de ziel van den mensch van eene zoo oneindige waarde, wat volgt hier nog uit, B. G.? — Hieruit volgt ten tweede, welke afschuwelijke boosheid degenen bedrijven, die even als de vi and onzer zaligheid, dezen overdierbaren schat, door *Verergernis* bij anderen pogen te ontrooven en aldus als zoo vele *Antichristussen*, waarvan de H. Joannes spreekt, het werk der verlossing vernietigen en het voor die zielen geplengde bloed van Jesus Christus vruchteloos willen maken; want wat doen zij anders, die Christenen, die door ontstichtende gesprekken of boeken het venijn van onverschilligheid en ongeloof; door ontstichtende kleeding en verkeer, het verpestende zaad van ontucht en zedeloosheid in het hart van anderen instorten? die door verleidende voorbeelden en omgang anderen van de dienst van God en de zorg hunner zaligheid aftrekken, en als ware het, gidsen op den weg des verderfs hen tot kwade gezelschappen en allerlei wandaden aanvoeren? ongelukkigen! die niet tevreden met zich zelven rampzalig te maken, ook de onschuldige ziel huns broeders het slagtoffer hunner wreedheid doen worden!... Doch met wat naam zullen wij die hemeltergende zonde bestempelen wanneer zelfs ouders ten aanzien hunner kinderen; oversten ten opzigte hunner dienstboden en onderdanen zich aan zulken zielmoord schuldig maken, en aanleiding geven tot de verdoemenis dier panden, welke Christus zoo waardig geschat heeft, en die daarom aan hunne zorg zoo bijzonder waren toevertrouwd? . . . Wee! zegt de Zaligmaker, Wee *den mensch door wien de ergernis komt*! maar ongetwijfeld driewerf Wee dengenen die voor anderen verantwoordelijk gesteld was!! — En O! mogt dit ijzingwekkend Wee van Jesus onzen Verlosser nog tijdig aller ooren en harten doordringen, om het daadwerkelijke Wee van Jesus onzen Opperregter in den dag van wrake te ontduiken, wanneer de ziel uws broeders, de ziel uwer toevertrouwden, en het vertrapte bloed uws Verlossers, als de prijs hunner zielen, uit uwe handen geëischt en op U zal gewroken worden!! Doch gaan wij over tot eene derde en laatste gevolgtrekking, welke in deze waarheid nog is opgesloten: en welke is die? —

Is de ziel van den mensch van eene zoo oneindige waarde, is zij van alle eeuwigheid het voorwerp van Gods Almagt en Goedheid, *die zelf haar overgroote loon wil wezen*, heeft Jesus Christus daarvoor zijn bloed en leven geslagtofferd; hecht zelfs de Duivel hieraan zoo veel waarde, dat hij door zich zelven en door zijne werktuigen in den ergernisgevenden christen alles aanwendt, om den mensch van zijne bestemming te verwijderen: hoe moeten wij dan uit zijn, om onze ziel volgens hare waarde te schatten, en hare belangen, dat is onze zaligheid vóór alles ter harte te nemen? Onze ziel is te waardig, te verheven om dezelve aan de ijdelheid, aan zondige wellusten te verslaven: haar prijs is te groot om ze voor de nietigheden dezer wereld te verwisselen. Zeggen wij veel liever met den H. Franciscus van Sales: *alles wat voor de eeuwigheid*, voor de eeuwige belangen mijner onsterfelijke ziel niet dient, hoe eervol en glorierijk het de wereld noeme, is *ijdelheid*, *is niets* . . . *Ééne zaak is er slechts noodig*, dat ik mijne ziel zalig make, wat het mij ook moge kosten! alles wat hiertoe geleidt, het moge voor het oog der wereld geringschijnen, is gewigtig, is onwaardeerbaar . . . . Erkennen wij dit vooral in dezen H. Vastentijd, en verdubbelen wij onzen ijver om door het betrachten dier middelen, welke de H. Kerk heden zoo overvloedig aanbiedt, eens voor goed voor onze ziel, voor onze zaligheid te zorgen! Zien wij deze dagen van boetdoening en Godsvrucht als de laatste dagen aan, die God ons in zijne barmhartigheid schenkt; en maken wij het ons ten pligte, dezelve niet te eindigen zonder onze voorgaande ongeregtigheden hersteld en door eene opregte bekeering en rouwhartige biecht onze ziel in het Bloed van Jesus, dat voor haar gestort is, gewasschen, en onze eeuwige belangen, zoo veel mogelijk, verzekerd te hebben.

Daarenboven, overtuigd van de kostbaarheid der zielen onzer Broeders, trachten wij tot herstel onzer vorige ergernis, in plaats van hen te ontstichten, hen volgens de vermaning des Apostels *ten goede te dienen* en door woord en voorbeeld tot God te brengen. Beschouwen wij in hen het beeld van God, het Bloed van Jesus! herinneren wij ons hieraan gedurig bij de overweging van Zijn H. Lijden en zijnen Dood, welke de H. Kerk ons gaat voorstellen: immers heeft toch die Godmensch die zielen zoo hoog geschat, dat Hij daarvoor den bittersten dood is gestorven; hebben de Apostelen, en Apostolische mannen naar het voorbeeld huns Goddelijken Meesters uit brandende ijver hun bloed en leven opgeofferd om zielen voor Jesus te gewinnen; hebben wij er, tot roem onzer Diocees, zelfs uit ons midden zien optreden, die, uit dit zelfde beginsel, uit zucht voor de zaligheid van anderen, zich aan alle banden van Vaderland en naauwste betrekkingen hebben losgerukt om in vreemde afgelegene oorden onder duizend lasten en ontberingen, het Bloed van Jesus, voor hen vergoten, vruchtbaar te maken .... Zouden wij dan het ons te veel achten door de middelen, die ons ter hand staan, tot de zaligheid van onzen naaste iets toe te brengen? Neen, B G. treden wij veel eer in dienzelfden geest, den geest der H. Kerk; beijverd voor de zaligheid van onze ziel, deelen wij de zorgen dier teerhartige Moeder ter bevordering van de zaligheid van anderen. En hoe zullen wij dit doen? dit kunnen wij doen, in welken stand ons de Voorzienigheid geplaatst hebbe, want *God heeft ieder met zorg voor zijnen evenmensch belast*, door ons voorbeeld — door een vurig gebed tot bekeering der zondaren, der ongeloovigen en van al degenen, die buiten den éénen waren schaapstal van Jesus, de Catholijke Kerk zijn — door geestelijke werken van barmhartigheid door onderrigtingen, vermaningen ter goeder ure gedaan, door verspreiding van nuttige boeken en lezingen — door liefdegiften volgens vermogen, waardoor wij godsdienstige en weldadige stichtingen en ondernemingen tot heil des naasten ondersteunen, waaronder wij de armescholen en met deze het Instituut te *St. Michiels-Gestel* voor Doofstommen, de ellendigste en deernis-waardigste schepselen van het menschdom, bij voortduring durven aanbevelen. Eindelijk door het getrouw nakomen der Regels, inzonderheid van twee Broederschappen, door de H. Kerk zoo zeer aangeprezen, namelijk dat voor *uitroeijing van Godslasteringen, verwenschingen en onzedige gesprekken*, hetwelk vóór eenige jaren in alle Kerken van ons Bisdom opgerigt, reeds zoo vele vruchten heeft opgeleverd, en dat van den H. Franciscus Xaverius *tot voortplanting van het H. Geloof*, hetwelk wij voor ons geheele Diocees gaan invoeren: zoo als dit nader door uwe Herders zal aangekondigd worden.

B. G. de waarde, die God aan het eeuwig geluk der zielen hecht, waarborgt ons reeds, dat zulk werk allerverhevenst, maar ook allerverdienstelijkst zijn moet. *Het is een Goddelijk werk*, zegt de H. Dionysius, *in de bekeering der zielen deel te nemen; niets is aan God welgevalliger*, zegt de H. Chrysostomus, *dan de zorg voor de zaligheid van anderen*. Ja de H. Geest zelf verzekert ons door den H. Apostel Jacobus, dat *hij, die ook maar eenen Zondaar van zijnen dwaalweg zal hebben terug gebragt, daardoor zijne* (eigene) *ziel zal zaligmaken, en de menigte zijner zonden bedekken*. Vereenigen wij ons dan tot dit heilig einde, en gij zult bij het heil der zielen nog daarenboven Gods dierbaarste zegeningen trekken over de H. Kerk, haar zigtbaar opperhoofd, den Stedehouder van J. C., zijne Heiligheid Gregorius XVI en al hare Ledematen; over ons dierbaar Vaderland; over Zijne Majesteit onzen geëerbiedigden Koning en Hoogst deszelfs Koninklijk Huis, over U zelven en al uwe betrekkingen: ja gij zult hier door zelfs eenigermate vergoeden, wat aan de gestrengheid van de Vaste door de Dispensatie wordt onttrokken; — Weshalve wij, krachtens de ons daartoe van Zijne Heiligheid Paus Gregorius XVI, in dato den 5 Junij 1831, gedurende onze Bediening, bijzonder verstrekte Apostolische magt, even als verleden Jaar, vergunnen enz.

Over de voorgewende heerschzucht van den Paus van Rome, van de Katholijke geestelijkheid en de Jezuiten in Nederland.

(Medegedeeld.)

VI.

Wel, Lezer, wat zegt gij thans van deze Jezuitenlijst des *Kerkboden*? . . . . De *Kerkbode* zelf huivert er van, en zegt (N°. 6. bl. 22), dat *men na dit alles wel niet zal twijfelen, of er ook een net van Jezuitisch maaksel over Nederland* (hij hadde kunnen zeggen: over de *gansche aarde*) *is uitgespannen*. En, voegt hij er als *Gnome* bij, *in fijne netten worden zelfs leeuwen gevangen!*— Ik voor mij wil het niet ontveinzen, onwillekeurig kwam mij het bekende *voor*, of *ongeval* van den Heer *Dupin* te Parijs voor den geest, en ik dacht, dat dit niet minder juist op den *Kerkbode* konde worden toegepast, dan de Eerw. Heer *van Vree* (*derden brief aan* den Hoogleeraar *Siegenbeek*, bladz. 56, in eene noot over *Dr. Nassau*) hetzelve zeer snedig bijbrengt. Die volksvertegenwoordiger *Dupin*, een *aartsvriend* (!) van de Jezuiten, tegen welke hij niet op hield telken dage en ure zijne stem te verheffen, begeeft zich op zekeren dag naar de vergadering. Doch dáár ziet hij, ter gelegenheid eener plegtige godsdienst viering, een altaar tegen het paleis der Député's opgerigt, waarboven niet de letters A. M. D. G., maar (dat doet er niet toe) J. H. S. Geheel ontsteld en verslagen, stuift hij de vergaderzaal binnen, en begint, met een' dikken bundel boeken en papieren nog onder den arm, meer dan naar gewoonte, tegen de Jezuiten uit te varen. Al hijgende en buiten adem, kan hij geen woorden uitbrengen. Het eenige, wat men verstaan kan, is: » Ach! ach! ik besterf het! ons Paleis » is onteerd, ontheiligd! de leus der Jezuiten prijkt » op deszelfs gevel!"

Verbaasd ziet de een' den anderen aan, niet wetende wat er gaande is. Middelerwijl zingt, onder deze bedrijven, een geestige spotvogel, mede ter vergadering tegenwoordig, zijn' onthutsten Collega Dupin een aardig *Extempore* toe; waaruit wij slechts het eerste coupletje hier willen afschrijven:

Où courez-vous, maître Dupin?
Mais maître Dupin court si vite:
Il a dans la gorge un Jésuite,
Il les voit tous sur son chemin.

Inderdaad, stel in de plaats van Dupin, *Evangelische Kerkbode*, en het accoord is volmaakt. Hoe toch is het mogelijk, dat die overladen *Bode*, met gestaag een' Jezuit in de keel, en wel duizend in 't oog alomme op zijnen weg, die hem in 't voortsnellen hinderlijk zijn, zich niet afloopt, niet buiten adem geraakt, zijne stem niet verliest, of althans, om de schorheid zijns geluids, al hebbe hij ook eene *stentor's* stem, nog langer verstaan of gehoord worde? Dit kan men zonder te vreezen te hebben, van voor valsch profeet gehouden te worden, gerust voorspellen. — Maar geen kwaad daarbij: de man toch heeft reeds veel van zijne loopbaan afgelegd. Hij heeft geroepen en geschreeuwd: » *Het gevaar is groot* (No. 6 bl. 21) » *Videant Consules*! (No. 3. bl 12. No. 6. bl. 23 » No. 7 bl. 27) *Dat toch de Staatsmannen toe-* » *zien*, om het dreigende onheil af te weren!» Hij heeft de gevaarlijke strekking van het Jezuitismus voor Nederland, meer dan voldingen bewezen en met den vinger aangetoond!! Hiertoe nog eenige oogenblikken taai geduld, goedhartige Lezer.

De vraag is dan: *Wat kwaad al doen de Jezuiten in Nederland*? — Dat is *onbeschrijfelijk* —en nog meer — *onbegrijpelijk*!!

Ten eerste. De Jezuiten (naar des *Kerkboden* bewering) maken zich pligtig aan al de gruweldaden, welke èn de Paus èn de Katholijke Geestelijken te zamen bedrijven: want van den eerste zijn zij de voorname handlangers, en de tweeden zijn slechts vermomde Jezuiten. — Dit is zonneklaar! wien het luste, herkauwe, wat wij over die gewaande schelmstukken vroeger hebben aangevoerd.

Ten tweede. De Jezuiten zijn Nederlands vijanden (Kerkbode No. 6 bl. 22) *Het Jezuitismus wil, dat de Kerk boven den Staat zij; en dezen aan zich onderwerpe: dit doet verliezen Ul-*

tramontanismus en Jezuitismus nooit uit het oog (Ibid. bl. 23.) *De Jezuiten begeeren Nederland te beheerschen: want zij wenschen alle landen te overheerschen, en daarom ook ons Vaderland* (N. B.) ALS VAN EEUWEN LANG HET BOLWERK DER BURGERLIJKE EN GODSDIENSTIGE VRIJHEID! *Alle landen en bijzonder ook Nederland aan den Paus, de Geestelijkheid of de Jezuiten in alle opzigten te onderwerpen. — Ziedaar blijkbaar het doel, hetwelk onze vijanden beoogen. De Jezuiten zijn eene verfoeijelijke partij. Met Jezuiten geene vereeniging! Want hunne orde is de magt des Satans, tegen Christus, de aanval der zonde en der wereld op het Rijk der hemelen en der heiligheid. De Jezuiten hebben eene helsche zedeleer* (*Kerkb.* N°. 7. bl. 25. 26. 28.) En N°. 9. bl. 36, *kan de Kerkb. niet anders dan goedkeuren een* naamloos *Geschrift, waar het aanwijst de booze bedrijven, verderflijke beginselen en heillooze bedoelingen der Jezuiten — orde. — Tantum!*

Maar, vraagt welligt de Lezer, zou dat alles waar zijn, wat de *Kerkbode* dáár den Jezuiten aanwrijft? — Ja, lieve Man, wij hebben er geene andere bewijzen voor, dan dat de *Kerkbode* dat alles op eenen meesterachtigen toon zegt en herzegt. — Het is toch, zult gij hervatten, wat verregaande, zulke grove en algemeene beschuldigingen tegen eene geheele, in de Katholijke kerk hoogst vereerde orde, waarvan ook eenige ledematen in ons vaderland aanwezig zijn, uit te kramen, en niets daarvan op eenigen grond te staven. — Dat is het ook, Lezer: doch wat er aan te doen? De *Kerkbode* schijnt als vast en onveranderlijk beginsel te hebben aangenomen: *Lieg en laster maar onbeschaamd toe, er kleeft ligtelijk iets van aan.* En om u de waarheid te zeggen, mij is er dit van bijgebleven: Ik dacht: zulke aaneengeschakelde uitvallen tegen de Jezuiten zouden eene schoone *tirade* maken in de uitgelezene *Tafelgesprekken* van Doctor *Luther*. Ja, dit *koddige* hoofd der Protestanten, en derzelver *vice-President Calvyn*, ofschoon *eerste bazen* in schelden zonder bewijzen, zoo ze thans in Nederland verschenen, zouden eenen geduchten mededinger in den *Evangelischen Kerkbode* vinden. — Doch nu gaan wij iets meer stelligs en bijzonders tegen de Jezuiten uit den *Kerkbode* vernemen.

De verdienstelijke schrijver der CATH. NEDERL. STEMMEN heeft sinds eenigen tijd eene inteekening geopend op onder het volk te verspreiden

Godsdienstige TRACTAATJES.

Reeds hebben meer dan 400 inteekenaren aan dit goed werk deel genomen, waardoor zoo als de geachte schrijver zegt: » de prijs bereids tot *f* 2,50 is verminderd, terwijl door deze onderneming, in den loop van dit jaar meer dan 50,000 afdrukken van nuttige, en voor onze behoefte geschikte kleine stukjes zullen kunnen verspreid worden." Wij noodigen onze lezers uit, de heilzame onderneming te willen ondersteunen. Ten einde meer bepaaldelijk derzelver strekking te doen kennen, laten wij hier de Inleiding volgen van het 1e. nommer dat reeds het licht ziet:

» Het moge in onzen tijd ook al niet ontbreken aan waarlijk godsdienstige geschriften; en het godsdienstig onderwijs, op den dag des Heeren gegeven, moge thans eene uitbreiding en volmaking hebben gekregen, zoo als men vroeger niet gewoon was, — velen zullen met ons erkennen, dat die godsdienstige geschriften meestal niet in handen zijn van hen, die er het meeste behoefte aan hebben en dat het godsdienstig onderwijs niet zelden verwaarloosd wordt. Onder deze menschen zekere kleine geschriften te verspreiden, in welke datgene *kort* en *duidelijk* wordt voorgesteld, wat te midden der bezigheden van het dagelijksche leven, of vergeten of niet behoorlijk overwogen wordt, is voorzeker een allernuttigst werk. Ja, al werden ook de leerredenen en onderwijzingen door allen vlijtig genoeg bijgewoond en ter harte genomen, zou eene verspreiding van zoodanige geschriften evenwel heilzaam zijn. Immers er zijn *waarheden*, die nimmer genoeg kunnen overwogen worden, — die men sommige menschen dagelijks diende te herinneren en welke in eene huishouding gelezen en herlezen moeten worden. Zoodanige onderwerpen zullen wij dan ook bij voorkeur in deze *Tractaatjes* behandelen. Ouders en kinderen, huisoversten en dienstboden, ouden en jongen van dagen wenschen wij voordeelig te worden, en dit zal den geëerden inteekenaren gelegenheid geven, om de *Tractaatjes* onder alle soorten van menschen te kunnen verspreiden. In eene geheel buitengewone eeuw, als de onze, mogen ook buitengewone middelen worden aangewend om het godsdienstig gevoel op te wekken en het rijk van waarheid en deugd ter eere Gods en ten heile der menschheid uit te breiden. Wij bedanken de veelvuldige Godsdienstvrienden, die onze pogingen gelieven te ondersteunen, voor het in ons gesteld vertrouwen: wij zullen hetzelve trachten waardig te worden."

ADVERTENTIEN.

*** *'s Bosch den 2 Februarij 1842.* — Heden beviel voorspoedig van een welgeschapen ZOON, Mevrouw A. C. M. VAN DER DOES DE WILLEBOIS geboren LUYBEN.

** Bij den Uitgever dezes, D. A. A. DE ROOY, zijn verkrijgbaar de boekjes van het broederschap tot voortplanting van het H. Geloof, bevattende de aflaten door de Pausen van Rome aan gemeld broederschap vastgehecht; uitgegeven met de goedkeuring van Z. Hoogw. den Administ. Apostolicus van het voormalige Bisdom van 's Bosch, en gedrukt ter boekdrukkerij van het instituut voor doofstommen te St. Michiels Gestel.

VOLLEDIG MEDITATIE- EN GEBEDENBOEK van den Heiligen ALPHONSUS MARIA DE LIGUORI, voor de eerste maal vertaald en uitgegeven door de vergadering des Allerheiligsten Verlossers. *f* 1,00.

Met het dozijn het 13e exemplaar Gratis tegen betaling van den band. . . . . . . *f* 0,95.

CATHOLIJK MISSIEBOEK of inleiding tot eenen christelijken levenswandel, voor het meestendeel getrokken uit de schriften van den H. Alphonsus de Liguori. Uitgegeven door de Vergadering des allerheiligsten Verlossers, genaamd Redemptoristen. Op nieuw overzien en vermeerderd met verscheidene Litaniën, gebeden en gebeden onder de mis, ter eere des H. Alphonsus Maria de Liguori. *f* 1,00.

Met het dozijn het 13e exemplaar Gratis tegen betaling van den band. . . . . . . *f* 0,95.

** Heden overleed na voorzien te zijn van de laatste H. Sacramenten op het onverwachtst in den ouderdom van ruim 73 jaren onze Hoog-geachte en hartelijk geliefde Vader, de Heer PETRUS JOSEPHUS STAEL, gedurende 45 jaren Burgemeester &ª. dezer gemeente.

Die des overledenen deugdzaam karakter en werkzaam leven gekend hebben, zullen zich van onze diepe droefheid overtuigd houden.

R. J. STAEL,
Uit aller naam.

Dussen,
den 1 Februarij 1842.

LEES HIER.

Uit de hand te Huur, de van ouds gerenommeerde en wel bezochte HERBERG genaamd Het Molentje te *Oss*, om met Pinxsteren 1842 te aanvaarden. Men adresseere zich in persoon of met vrachtvrije brieven aan Mejufvrouw de Weduwe NICOLAAS VAN ERP te *Oss*.

** De Notaris L. VAN GALEN, residerende te *Bergeijk*, zal aldaar op Maandag den 21 Maart 1842 des morgens om 11 ure ten huize van A. FLEERAKKERS ten verzoeke van de Wed. BEUNEN EN ZOONEN publiek verpachten voor den tijd van zes jaren:

Den KOREN en BOEKWEIT-WINDMOLEN gelegen te *Bergeijk*, alsmede den KOREN- en BOEKWEIT-WATERMOLEN gelegen te *Westerhoven*, mits een WOONHUIS TUIN en twee perceelen WEILAND gelegen te *Bergeijk* alles in Massa.

Aantevaarden 1 Mei 1842.

** Wordt tegen 1e. Mei 1842, of vroeger op zeer voordeelige voorwaarden, aan een klein Huisgezin te HUUR aangeboden: de onlangs grootendeels vernieuwde NEERHUIZING van het Kasteel te *Oijen*, met of zonder Tuin.

Adres met franco brieven of in persoon bij den Heer S. P. BYVOET te *Berchem*.

** Ouders of Voogden genegen hunnen Zoon of Pupil geplaatst te zien als LEERLING met KOST en INWONING, in eene voorname BIERBROUWERIJ en MOUTERIJ, biedt zich de gelegenheid aan, voor een Jongeling uit een fatsoenlijken stand en niet beneden de 18 Jaren, van de Roomsch Catholijke Godsdienst, om zich in het vak te kunnen oefenen.

Adres onder Letter B, S, bij den Uitgever dezes; Brieven *Franco*.

Belangrijke Bekendmaking.

De Cravatten-Fabrikanten A. SACKS en COMP., *uit* Berlijn,

bevinden zich voor den eerstemaal te *'s Bosch*, en bieden het geëerd publiek aan, hunne zeer fraaije COLS welke bijzonder geschikt zijn voor Visites, Bals en Negligés, alsmede voor duurzaam gebruik, van 60 cents tot *f* 1, en *f* 1.50 enz. het stuk. Voorts ECHARPEN en SLIPPEN, welke zich aanbevelen door fraaiheid en ongedwongen dragt; dezelve worden tegen fabrijksprijzen afgeleverd; GOMELASTIQUE BRETELS; van 45 cents tot *f* 2,50 het paar; de beroemde echt GOLDSCHMIDTSCHE AANZETRIEMEN worden in het groot verkocht tegen verminderde prijzen, en per stuk van *f* 1,50, *f* 2,00 enz. (*Attest* » Dat de Heeren A. SACKS en COMP. het grootste Depôt onzer Aanzetriemen bezitten, attesteren wij hierbij. *Berlijn den 1 October* 1841 GOLDSCHMIDT en COMP.») *Engelsche* SCHEERMESSEN, à *f* 1,00, *f* 1,50, *f* 2,00 enz.

Aan het schrijvende Publiek

kunnen wij vooral de in bijna geheel Europa in den laatsten tijd zoo beroemd gewordene STALEN PENNEN van RENDAL en EISENSTADTER uit *Londen* aanbevelen, die door bijna alle Schrijvers met het beste gevolg gebruikt worden. Wij verkoopen dezelve (met *gratis* monster) in doosjes van 144 stuks, van 50 cents tot *f* 10,50, even als bij dozijn tot fabrieksprijzen. De wijd vermaarde en door vele Hoogleeraren op de proef gestelde GOMOPLOSSING, om Laarzen en Schoenen duurzaam en tegen sneeuw en regen waterdigt te maken, per kruik *f* 1,00.

Uitgepakt in den *Gouden Leeuw* kamer No. 4.

NB. *Het verblijf zal stellig eenige dagen duren.*

Errata.

In het artikel van ons vorig nommer over de Jesuiten, is abusievelijk iets achtergelaten, dat eenige zinstoring veroorzaakt; op de plaats waarover Luther en Calvijn als Jezuiten gesproken wordt, staat te lezen: *nu begint gij er evenwel den draak meê te steken; althans zij kwamen nog niet in aanmerking, enz.* Dit behoorde te zijn, *nu begint gij er evenwel den draak meê te steken: Luther en Calvijn Jesuiten!! er waren toen nog geen Jezuiten, althans zij kwamen toen nog niet in aanmerking.*

BUITENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

De belgische fondsen van den 5 Februarij, 1842.

De $2\frac{1}{2}$ pCt niet gen. de 5 pCt 102 de 4 pCt 93 de 3 pCt $72\frac{3}{4}$ de 4 pCt niet gen. Ard. $21\frac{7}{8}$ Rome 1832 $102\frac{3}{4}$.

BINNENLANDSCHE BEURSPRIJZEN
BEURS VAN AMSTERDAM.
Heden, Zaturdag 5 Februarij $4\frac{1}{2}$ Ure.

W. S. $2\frac{1}{2}$ pCt. $51\frac{3}{4}$ $\frac{13}{16}$. Dito 5 pCt. $100\frac{1}{4}$ Kansblj *f* $25\frac{1}{2}$ $\frac{5}{8}$. Restanten. $\frac{1}{16}$ $\frac{1}{8}$. Synd. $4\frac{1}{2}$ pCt 92. Dito $3\frac{1}{2}$ pCt. $76\frac{1}{2}$. Handelm. 158, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$. O I 5 pCt. 98 $\frac{1}{16}$. Ard. 85 p. st. $22\frac{1}{2}$, $\frac{9}{16}$. Dito Coupon $22\frac{1}{2}$. Metalliek $106\frac{1}{16}$. 6 pCt Amerik. 65, 67.

Latere Berigten.

Men leest in de Commerce Belge de volgende gewigtige nieuwstijding:

Men weet, dat de Minister van Financien, Rochussen, te Londen de ratificatien van het te voren geweigerde tractaat der Tolvereeniging van Luxemburg, heeft uitgewisseld. — Het is ten gevolge dier uitwisseling, dat Z. M. de Koning van Pruissen zijne reis over Holland neemt.

Ter drukkerij van D. A. A. DE ROOIJ te *'s Bosch*.